

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 20 Stycznia r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE. WILNO.

Redakcyja otrzymała polecenie od JW. Zarządzającego guberniją, wileńskiego Wice-Gubernatora, Rzeczywistego Radcy Stanu i Kawalera, *Horna*, obwieścić, iż na rozkaz Najwyższy J. C. M., ustanowiona została w St. Petersburgu kommissya, dla przedania sposobem loteryi niektórych majątków nieruchomych, w guberniach niżegorodzkiej, orłowskiej i tulskiej położonych; i że JW. Minister skarbu przysłał na ręce JW. Zarządzającego guberniją 2,000 biletów tej loteryi, które dla przedania rozsyłają się do powiatowych exakey, tudzież do wileńskiej izby powszechny opieki i do kupca wileńskiego Salomona *Heimana*; chcący nabyć tych biletów w każdym czasie może się udać do mieysce pomienionych i otrzymać bilety, płacąc za każdy po rubli ass. 50; i na przesłanie tych pieniędzy do Petersburga, kupujący bilet w Wilnie złoży kopiejkę piętnastą srebrem, a kupujący w exakejach powiatowych, na przesłanie do Wilna, a ztąd do Petersburga po kopiejkę dwadzieścia srebrem. Donosząc o tém Redakcyja, w następujących numerach umieści samo programma, które dla swojej obszerności i potrzebnego czasu na wytłumaczenie, nie mogło być wygotowane.

W następującą sobotę dnia 21 t. m. na zysk ubogich, pod dozorem Towarzystwa Dobroczynności zostających, dana będzie reduta w maskach lub bez masek jak się komu podoba, w domu WW. Millerow, na której oprócz zwyczajnych zabaw, rozpoczęta w zeszłym miesiącu listopadzie Loterya kontynuowana będzie. Towarzystwo utrzymując w domu Dobroczynności blisko 500 osób nieszczęśliwych, z przyczyny podniesionej znacznie ceny zboża, prawdziwego doświadcza niedostatku, nie wątpi przeto, że Wspaniała Publiczność Wileńska wesprze raczy zamiary jego przez liczne zgromadzenie się, okaże tą razą też samą miłość chrześcijańską i szlachetną gorliwość, jakiej już tylokrotnie znamienite dała dowody.

AUSTRYA.

(G. Lwow.) Kommissya mianowana przepisami patentu z d. 22 stycznia 1817 do rozpoznania działań funduszu umarzającego, zebrała się we wspomnianym zamiarze w d. 25 i 24 listopada 1821, i względem rezultatów korzyści, pochodzących z dozoru swego nad funduszem umarzającym, zdała N. Panu w dziewiątym półroczu następującą sprawę, z której treścią zgadza się wykaz podany wraz do powszechny wiadomości.

Najjaśniejszy Panie! Naypokorniey podpisaney kommissyi, mianowanej najwyższą uchwałą z d. 26 sierpnia 1817 z grona powszechny kamer nadwyrney, zjednoczoney deputacyi wykupna i umarzania, tudzież dyrekcyi uprzywilejowanego austriackiego banku narodowego, stało się obowiązkiem wchodzić, po upłynieniu każdego półrocza w zarząd i postępowanie funduszu umarzającego dług stanu, sprawdzać rezultata, jakie się okazały z jego działań, tak co się tyczy pomnożenia funduszu, jako też co do następnego zmniejszenia procentowego długu stanu, i stan takowego wykazywać naypokorniey bezpośrednio N. Panu. Gdy z upłynionym miesiącem sierpnia 1821 minęło dziewiąte półrocze od czasu zaprowadzenia funduszu umarza-

jącego procentowy dług stanu; zatem kommissya stosując się do najwyższego zalecenia, zebrała się w d. 25 i 24 b. m., przeyrzała i rozpoznała przełożone sobie zamknięte rachunki, a przedsięwzięwszy dokładne śledztwo kassy główney funduszu umarzającego dług stanu, przekonała się o zupełney zgodności stanu kassy z rezultatami zamkniętych rachunków.

N. Pan raczy nayłaskawiey widzieć prace kommissyi z protokołu teyże, opatrzonego rachunkami i wykazem likwidacyynym kassy, z którego wynikają następujące główne ilości:

a) Majątek czynny funduszu umarzającego w biegu dziewiątego półrocza, to jest od 1 marca aż do ostatniego sierpnia 1821, otrzymał nadrostu zł. r. 7,996,760, kr. 57½; w końcu tegoż samego półrocza wynosił cały zł. ryń. 121,955,473 kr. 28½. Ponieważ instytutowi temu umarzającemu na samym początku w d. 1 marca 1817 przyznany pierwotny kapitał wynosił zł. ryń. 50,135,627 kr. 21½, okazuje się przeto w ogóle pomnożenie pożytki przynoszącego majątku zł. ryń. 71,819,846 kr. 7½.

b) Roczna ilość procentów od tego czynnego majątku, wyrachowana w monecie konwencyney wynosi z końcem dziewiątego półrocza do zł. ryń. 357,734 kr. 51; pomnożenie się podczas ostatnich sześciu miesięcy wynosi zł. ryń. 312,432 kr. 20½ w M. K. procenta te i roczna kwota zł. ryń. 5,500,000 w M. K. przeznaczona do zniesienia w nowęj monecie konwencyney procentowego długu stanu, tworzą razem rocznego dochodu zł. ryń. 8,537,734 kr. 51 w M. K. wraz zł. ryń. 134,348 kr. 30 w pięcioprocentowych obligacyach na monetę. Porównyując przy utworzeniu funduszu umarzającego wykazane w d. 1 marca 1817 zamienione na monetę konwencyną dochody funduszowe, wynoszące zł. ryń. 2,589,506 kr. 25 otrzymali takowe w czasie do ostatniego sierpnia 1821 postępujący nadrost zł. ryń. 5,948,228 kr. 26 w M. K. a zł. ryń. 134,348 kr. 30 w efektach pięcioprocentowych.

c) Używając wpływów funduszowych, podług przepisu na nieustanne wykupno obligacyi długów stanu, stosownie do ich wartości obiegowej, zniesiono w dziewiątym półroczu, nakładem zł. ryń. 4,268,297 kr. 59 w M. K. nowego długu stanu, kapitał w ilości nominalney zł. ryń. 6,959,884 kr. 56, czyli redukując na pięcioprocentowe efekta zł. ryń. 5,872,641 kr. 50. Ogółem summa obligacyi wykupionych, w ciągu 4½ letniego okresu wykupna nowego długu stanu, wcielonych teraz do majątku czynnego funduszu umarzającego, wynosi w kapitale ilości nominalney zł. ryń. 6,315,356 kr. 7½, czyli rachując na pięcioprocentowe prowizye, zł. ryń. 48,390,946 kr. 17½.

d) Drugim przedmiotem działań funduszu umarzającego jest znieść powoli dawny procentowy dług stanu sposobem wykupna, na co wpływa wyłącznie do funduszu tego ze skarbu Państwa roczne uposażenie dwa miliony zł. ryń. w M. K. w okresie półrocznym od d. 1 marca, do końca sierpnia 1821, fundusz umarzający, nakładem zł. ryń. 1,190,178 w M. K., wyciągnął z obiegu w dawnych obligacyach długu stanu różney stopy procentowej zł. ryń. 3,938,181 kr. 4½ dodając do tego zł. ryń. 51,654 kr. 43½ otrzymane z kassy centralney, jako nadzwyczajne uposażenie, uczyni razem zł. ryń. 3,989,835 kr. 48½ czyli zredukowawszy wszystko na 2½ procentowe efekta zł. ryń. 3,686,774 kr. 50.

Ogólna ilość kapitału w ilości nominalnej z dawnego długu stanu, umorzonego od d. 14 kwietnia, wynosi ZR. 2,838,657 kr. 11 $\frac{1}{4}$, czyli porachowawszy po 2 $\frac{1}{2}$ procentowych prowizy, ZR. 25,421,109 kr. 9 $\frac{3}{4}$, z których stosownie do oznaczeń patentu z d. 21 marca 1818 umorzono publicznie za lata 1818, 1819 i 1820 zł. ryń. 16,673,967 kr. 36 $\frac{1}{4}$, czyli obrociwszy na 2 $\frac{1}{2}$ procentowe papiery, ZR. 15 mill. 86 kr. 30.

Obadwa zatem działania funduszu umarzającego sprawiły, iż tak z nowego, jak i dawnego procentowego długu stanu, poczynawszy od 1 marca 1817 wyciągnięto z obiegu w ilości nominalnej ZR. 9,154,013 kr. 18 $\frac{1}{2}$. w Wiedniu d. 26 listopada 1821. (następują podpisy)

N I E M C Y.

(z Gaz. Warsz. Drezno, dnia 14 stycznia. Odebrano tu przez gońca wiadomość, iż Xiążę saski *Klemens*, urodzony d. 21 maja w roku 1798, synowiec królewski, który z Xiążęciem *Janem*, bratem swoim, wyjechał przeszłej jesieni do *Włoch*, umarł dnia 4 b. m. w *Pizie* na zapalenie mózgu. Chorował 3 dni.

Pierwszy kaznodzieja nadworny, mając tu w dzień nowego roku kazanie, oświadczył życzenie, aby uciśnieni chrześcijanie na Wschodzie dzielną otrzymaną mogli pomoc. Podobnie uczucie wynurzył inny kaznodzieja na ambonie.

Od dnia 1 stycznia jazda saska wzięła nowe mundury białe z błękitnym kołnierzem i wylogami.

Od brzegów *Menu* dnia 9 stycznia. Xiążę *Meiningen* odbierając niedawno przysięgę wierności od urzędników krajowych rzekł: „Od dzisiejszego dnia najsłodszy będzie dla mnie obowiązkiem stać się godnym miłości, jaką mi dotąd poddani moi okazowali, a naysilniejszym staraniem, coraz bardziej umacniać węzeł, który mię łączy z narodem. Takie jest moje niezmiennie postanowienie. Pomagajcie mi zaci Panowie. Niech każdy podług możliwości swojej powiększa dobro oyczyzny. Niech wszyscy jednym tchną duchem i do jednego dążą wielkiego celu. Odtąd należy także do mnie wierność, którąście kochanej mojej matce w ciągu chwalebnego jej rządu okazali, a jako naczelnik i w tej chwili reprezentant narodu, proszę was o podanie mi ręki, chociaż to jest tylko dla zachowania dawnego zwyczaju.“ Pierwszym czynem rządu tego Xięcia było zniesienie połowy podatków na rok 1822.

W górach około *Pollingen*, niedaleko *Monachium*, w Bawaryi, była okropna burza 24 grudnia. Wichur poździerał dachy, obalił kopułę kościelną, powyrywał bramy i okna, poprzecnił wozy na inne miejsca; nowo wystawioną wozownią, gdzie było 20 do 25 fur siana, poruszył i posunął 4 kroki, i wielki statek wyrzucił o 150 kroków na ląd. Mieszkańcy unikając śmierci schowali się pod słomę isiano.

Dnia 10. Mieszkający w *Marsylii* kupiec grecki, *Teodor Homer*, musiał zapłacić 200,000 franków za wykup ojca swojego, którego turcy w *Smyrnie* uwięzili i wywieźli.

Osoby świadome rzeczy (pisze gazeta hamburska) twierdzą za rzecz pewną, iż nowy kongres Monarchów odprawi się na przyszłą wiosnę we *Florencyi*.

Z powodu okrucieństw tureckich dwie młode greczyńki schroniły się z oyczyzny swojej aż do *Botzen*, gdzie myślały bawić przez zimę. Rozrywka ich jest teatr i śpiewanie.

Konstytucją Xięstwa *Komburgsko-Salfeldskiego* podano seymowi związku niemieckiego w *Frankforcie*, z prośbą o jej zapewnienie.

W Bawaryi jest 40,000 żydów, którzy mają osobne swoje prawa. Przyszły seym zniesie zapewne tę różnicę.

Słychać, iż komisya w *Darmstadt* urządzi wkrótce stosunki handlowe krajów południowych niemieckich, i zniesie uciążliwe komory celne środkowe.

Urządzenie względem spławu na *Elbie* weźmie skutek od marca.

Półkownik *Gustavson*, były król szwedzki, powrócił do *Frankfortu* z *Bazyli*, gdzie otrzymał prawo obywatelstwa.

We wsi *Gottsfeld*, o 4 mile od *Bayreuth* daje się słyszeć od dnia 24 grudnia wielki szum w studni, gdzie woda dawniej czysta, stała się mętną. Dokładniejszy jej rozbiór chemiczny okaże, jakie jest nowe źródło w tej studni.

A N G L I A.

(Gaz. Warsz. Londyn, dnia 10 stycznia. Słychać, iż bryg *Kometa*, który dnia 7 b. m. popłynął z *Deal* do *Smyrny*, wiezie rozmaite potrzeby wojenne dla Turków, a między innemi 30 tysięcy kul. Życzyć należy, aby kładące po morzu okręty greckie bryg ten schwytały, i aby nadal bandery angielskiej nie używano do wspierania Turków przeciwko naszym braciom chrześcijanom.

Mówią oraz, iż rząd nasz zawarł układ z liwerantem, względem dostawy 10 tysięcy barylek prochu, przeznaczonych na morze śródziemne.

Podług odebranych tu listów z *Tryestu*, turcy włożyli embargo w *Smyrnie* na wszelką własność należącą do Greków.

Tomasz Gordon, były dowódca *Trypolizy*, o którym rozeszła się wieść, jakoby został otruty, przybył do *Zante*. Słabość zdrowia zagnęła go do opuszczenia służby greckiej.

Wielu oficerów morskich, oraz artylleryi i inżynierów, wybiera się ztąd do Grecyi. Biorą z sobą znaczną ilość rac kongrewskich, w mniemaniu, iż będzie dosyć jednej lub dwóch do rozproszenia licznego oddziału jazdy tureckiej.

Ze Grecyi znaczną zadali klęskę flocie tureckiej, wnosić można z zupełnego jej ustąpienia z Archipelagu, gdzie okręty greckie bez przeszkody krążą i tamują dowóz żywności do *Stambułu*.

Rząd nasz wiele sobie obiecuje z wybicia się południowej Ameryki na wolność, tak ze względu handlowego, jak założenia tam osad. Przyjemny klimat Chili, obfitość i taniość żywności, położenie nakonec portów, uczynią wkrótce ten kraj głównym składem towarów angielskich. Zbyteczna ludność nasza znajdzie dobre przyjęcie w mniej ludnych, ale żywnych krajach południowo-amerykańskich. Z Chili otwarta jest droga do wysp przyjaźielskich, do południowej *Walii*, do Chin, do Indyi wschodnich, a łańcuch handlowy Anglii opasuje kulę ziemską. Osiedlający Anglicy znaleźliby dwie trudności, pochodzące z religii i języka; pierwszą jednak przeszkodę możnaby uchylić przez nakłonienie katolików irlandzkich do przeniesienia się tam, i danie im potrzebnego wsparcia; druga zaś łatwiej da się uprzętnąć, gdyż, jak wiadomo, w portach amerykańskich używają powszechnie języka angielskiego, tak, jak w portach europejskich, francuzkiego. Najniebezpieczniejszymi atoli rywalami są Zjednoczone Stany północnej Ameryki, które w południowej Ameryce i Chinach wzięły przewagę nad Anglią, i wszelkimi sposobami starać się będą tamować handel angielski.

Jenerał *Pepe* (pisze gazeta berlińska) przypisał Królowi *Ferdynandowi* dzieło swoje o ostatnich wypadkach neapolitańskich. Ogłosił w niem ważne urzędowe pisma. Wskazuje przyczyny, które królestwo neapolitańskie pozbawiły wolności, i dowodzi, iż temu niewinien naród, który chciał zrzucić jarzmo, lecz cała wina spada na pewne osoby, które użyły go za narzędzie mtryg swoich.

W obecnym stanie rzeczy dzierżawcy w hrabstwie *Norfolk* nie mogą się uiszczać dziedzicem z należnej opłaty. Toż samo dzieje się w hrabstwach *Sussex* i *York*. Wielu dzierżawców znacznie się zadłużyło, a jeden winien 20,000 funtów szterlingów (800,000 zł. pol.). Xięża ustąpili po 20 procentów z dziesięciny.

Rozruchy w Irlandyi nie ustają, lubo sądy wielu hultajów na śmierć skazały. 7 zbrodniarzy powieszonych d. 21 z. m. w *Limerick*, zostawiło 30 małych dzieci. Słychać, iż przyrzekli skłonić swoich przyjaciół i znajomych do oddania najmniej 1100 sztuk broni, byleby otrzymali przebaczenie.

Podług ostatniego spisu, Irlandya ma ludności 7 milionów 300,000.

Ze wszystkich okolic kraju naszego odbieramy wiadomości o wezbraniu rzek, co wielkie szkody przyczyniło.

Do nadzwyczajnych zjawisk w teraźniejszej porze roku, można, policzyć dwie tęcze, które tu w najpiękniejszej okazałości widziano d. 26 i 27 z. m. w kierunku od północy ku zachodowi.

Na przykładu *Dobrej Nadziei* dostać można krowę i cielę za 2 seczoryki lub nożyczki, albo też chustkę, koszulę i krzesiwko; a 3 krowy z cielętami za imbryk do herbaty; 5 zaś krów z cielętami za suknię maytkowską. Za konia trzeba dać 40 pozłacanych guzików.

Xiążę afrykański *Fonta Jallon* w *Timbu* przesłał wielkorządcy naszemu w *Sierra* list pisany po arabsku. Wyraża w nim: „Kray *Mandingo* niszczy wojna domowa, która pochodzi z kłótni dwóch zapalonych młodzieńców. Czemuż tego dozwalają naczelnicy kraju wody słoney (europejczykowie) będący panami brzegów morskich? Czemuż pozwalają, aby dwaj młodzieńcy piękny kray pustoszyli? Prosimy więc was na imię *Boga*, *Apostołów* jego i *Jezusa Chrystusa*, o przywrócenie pokoju. Wojna zamienia kray w pustynię; sprowadza głód i nędzę, zgola jest największą klęską. Czyliż wy, którzy w pokoju żyjecie; wiecie, co to jest wojna? Oto zniszczeniem i głodem. Każcie rozumnym i pociwym zpomiedzy was ludziom udać się do *Mandingo*, dla ukończenia sporów.

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Paryż*, dnia 9 stycznia. Słychać, iż kilku ludzi, należących do spisku w *Belfort*, zbiegłych do *Szwajcaryi*, poymano i uwięziono na wezwanie rządu naszego.

Odkryte niedawno spiski nie sprawują tu wielkiego wrażenia; każdy bowiem uznaje, iż tak słabe zamachy nie potrafią obalić rządu. Okoliczność nawet, iż w *Belfort* należeli teraz do spisku ci, którzy byli uczestnikami dawniejszego uknowanego dnia 19 sierpnia 1820, okazuje, ile zmniejszyła się liczba francuzów, pragnących odmiany rządu.

Od niejakiego czasu wychodzi tu gazeta grecka pod napisem: *Melitta* (Pszczola). Wydawcami jej są *Spiridion Rondos*, grek, rodem z *Korfu*, ozdobiony krzyżem legii honorowej, i *Agathophron*, lacedemończyk, obywatel paryżki. Umieszcza rozbiór ważniejszych dzieł zagranicznych, oryginalnych i tłumaczonych, mianowicie z języka francuskiego, oraz ciekawe wiadomości o Grecyi.

Mowę, którą miał król francuzki przy otwarciu obrad izb (pisze *Monitor* pod artykułem z *Zante*) odebrano także w *Morei*. Grecy przyjęli ją z zapalem i zaraz na swój język przetłumaczyli. Oczy wszystkich greków obrócone są na Zachód; zwłaszcza odtąd, jak z portów francuzkich i włoskich przybywa do *Morei* wielu wspaniałych obrońców sprawy greckiej.

Gazety tutejsze piszą, iż Król angielski zganił postępowanie Lorda naczelnego kommissarza wysp Jońskich, i na jego miejsce kogo innego do *Korfu* przeznaczył.

Czytamy w jednej z tutejszych gazet pod artykułem z *Wiednia*, iż *Churschid* Basza został śmiertelnie raniony w bitwie z *Alim*, Baszą *Jani*ny, i że wojsko jego daleko się cofnęło.

WŁOCHY.

(z *Gaz. Warsz.*) Od granic włoskich dnia 1 stycznia. Margrabia *Villahermosa*, jenerał-porucznik jazdy i kapitan gwardyi, złożył d. 27 z. m. Królowi sardyńskiemu imieniem trzech stanów narodu powinszowanie wstąpienia na tron. Monarcha w łaskawej odpowiedzi oświadczył, iż długie doświadczenie ręczy mu za rzetelność wynurzonych uczuć. Deputowany udał się potem z takimże zleceniem do Królowej.

Kommissarze Królewscy w *Neapolu* zajmują się gorliwie wytepieniem band rozbójników. Przywrócono publiczną spokojność w prowincyach. Schwytano łotrów po większej części; niektórzy

stawili się dobrowolnie w sądzie; inni uciekli w niedostępne miejsca. Przywróceniu w królestwie neapolitańskiem jezuiti ogłosili otwarcie szkół publicznych.

PRUSSY.

(z *Gaz. Warsz.*) *Berlin* dnia 15 stycznia. Xiąże *Kumberland* przybył z *Neu Strelitz* do tutejszej stolicy.

W tych dniach goniec gabinetowy szwedzki wyjechał ząd do *Sztokholmu*; przybył zaś tu goniec gabinetowy austriacki z *Wiednia*.

Liczba uczniów uniwersytetu w *Bonn*, zmniejszyła się nieco. Ścisłe utrzymanie karności i porządku w tym instytucie jest jedyną tego przyczyną; rząd bowiem pruski nie szczędzi wydatków na podniesienie tego uniwersytetu, który jest hojnie uposażony. Nie skończyły się jeszcze badania professorów *Arndta* i braci *Welker*.

HISZPANIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt* dnia 24 grudnia. Jedną z tutejszych gazet radzi oficerom włoskim, którzy opuściwszy oyczyznę swoją bawią w *Hiszpanii*, i myślą udać się na pomoc grekom, aby w *Madrycie* utworzyli centralny wydział i porozumieli się względem wspólnego planu. Wydawca tej gazety zapewnia, iż zna przeszło 150 oficerów, którzy mają taki zamysł. Twierdzi, iż najlepiej byłoby utworzyć batalion złożony z 3ch kompanij piemonczyków i 2ch kompanij neapolitańczyków. Batalion ten złożony z doświadczonych i kochających wolność oficerów, byłby wyborem wojska greckiego.

Dnia 27 grudnia. Słychać, iż rząd nasz postanowił wysłać kilka korpusów wojska dla przywiedzenia *Sewilli* i *Kadyxu* do posłuszeństwa. To pewna, że gdy rada stanu zgromadziła się na zwyčajną sessyą d. 24. b. m. przyniesiono jej o 11 przed południem pismo, w którym Król prosił iey, ażeby na przypadek koniecznej potrzeby użycia siły wojskowej obmyśliła tryb, jakiego rząd ma się w tej mierze trzymać. Mianowała zaraz rada stanu kommissyą z grona swojego tym końcem. Trwała sessya rady stanu do 6tej wieczorem, i na der żwawo rozprawiano. Jenerał *Castagnos* mówił bardzo mocno przeciw zdarzeniom w *Sewilli*, a niemniej mocno bronił ich jenerał *B.....os*. Nakoniec, znacznie większa połowa radców stanu oświadczyła się za zdaniem jenerała *Castagnos*. Po tej sessyi wyszły, jak słychać rozkazy do rozmaitych półków, a jenerał *Campoverde* ma dowodzić wojskiem przeciw *Sewilli*.

Półkownik *San Miquel*, jeden z redaktorów gazety *Espectador*, dostał rozkaz pojechania do *Saragossy*.

Jenerał *Riego* pojechał z młodą małżonką swoją do *Asturyi*.

Andaluzya. Gdy *Baron Andilla*, wysłany od rządu do *Kadyxu* i nieprzyjęty tamże, prosił rządu, aby mianowanie go wstrzymane było, aż póki się usprawiedliwi, mianował więc rząd *Pana Romarate* naczelnym w tej prowincyi dowódcą, a *Pana Escario* naczelnikiem politycznym.

Jak tylko wiadomość o tem do *Kadyxu* nadeszła, *P. Jauregui*, który oba te urzędy piastował w tej prowincyi, donosił to jej mieszkańcom w następującej odezwie.

„Odebrałem kilkanaście exemplarzy nadzwyczajnej gazety madryckiej z dnia 12 grudnia, zawierających odpowiedź stanów na poselstwo królewskie. W tymże czasie odebrałem od rządu dwa rozkazy; jeden mianujący dowódcą w tej prowincyi zacnego jenerała w wojsku narodowym i dobrego patriotę *Pana Romarate*, którego usunięcie z tego wydziału było jedną z przyczyn narzekania w adressach prowincyi *kadyckiej*; a drugi rozkaz, mianujący naczelnikiem politycznym *Pana Escario*, który ten sam urząd w *Burgos* piastował, a który wycierpiawszy wiele za sprawę wolności, przyłożył się chwalebnie z jenerałem *Empecinado* do wytepienia bandy plebana *Merino*. Nim gazeta madrycka będzie przedrukowana, objawiam publiczności zawarte w niej

rozkazy, przez wzgląd na szanowne przymioty dwóch patryotów, których mianowano na urzędy, piastowane tymczasowo przeze mnie. "w Kadyxie d. 16 grudnia 1821, podpisano: *Jauregui*.

Niechętni kadycey, poczynający to ulegnięcie za niedostateczne, zebrali się i żądali, żeby się rada municypalna zgromadziła, co nastąpiło; a tam uchwalono: „Zważywszy, iż też same są okoliczności, jakie były dnia 17 listopada, władze ponawiają postanowienie swoje, że nie usłuchają rozkazów objawionych przez teraźniejszego ministerium, mogących spokojność publiczną na szwank wystawić.” Pomimo przełożeń naczelnika politycznego, wyznaczono oficera dla uwiadomienia Sewilli o tem postanowieniu. Słychać z pewnością, iż dowódca wojskowy i naczelnik polityczny w Sewilli wyjechali do Kadyxu.

Murcyą. Kilka pólków w tej prowincyi okazać miało nieukontentowanie, i poprzysiądz na kamień konstytucyjny, że teraźniejszego ministerium nie usłuchają.

Walencyą. Takież oznaki nieukontentowania pokazały się w tej prowincyi. Mieszkańcy posłali nieustające deputacyi stanów do Madrytu mocne przełożenie, w tym samym duchu, co dawniej kadyckie i sewilskie, napisane.

Nawarra. Ci, którzy tylu intrygami dowiedli nienawiści swojej przeciw konstytucyi, której kray winien być nowy, jeśli się innego wcale sposobu. Usiłowali oni wmówić w nawarczyków, że inne prowincye chcą rządu republikańskiego, bo przez to spodzielali się bandy swoje powiększyć, co wielki postrach między spokojnymi właścicielami prowincyi sprawiło. Ale jak tylko ukazał się z wojskiem generał Lopez Banos, uciekło straszne wojsko i nie używszy nawet milicyi narodowej, porządek przywrócił. Na czele tych fakcyjnistów był kanonik z Pampeluny nazwiskiem Lecarra; który, jak poprzednik jego pieban Merino, umknął w góry.

Galicyą. Ogłoszono u nas korespondencyą generałowi Mina i Latre względem zdarzeń w Koriunnie. Generał Latre przywrócił porządek w całej Galicyi, po złożeniu dowództwa przez tamtego.

Madryt d. 30. Na sessyi stanów nadzwyczajnych dnia 28 b. m. czytano nowe adresy municyp. madryckiey i sewilskiej, w których wynurzyły, że uznają konstytucyą i kształt rządu przez nie ustanowiony, ale proszą o zmianę teraźniejszego ministerium, jako uznanego przez same stany za niemające potrzebnej siły moralnej do rządzenia. Zaleciły stany, aby prezes wydał świadectwo, iż te adresy doszły ich wiadomości.

Na sessyi dnia 29 obradowały stany nad kodeksem karzącym, a mianowicie nad artykułem, dotyczącym się ustanowienia sądu przysięgłych. Co do tego artykułu, uchwalily stany, że będą w Hiszpanii sądy przysięgłych w przypadkach i w sposób, które prawa oznaczają. Przystąpiły potem do odnowienia prezesa i wiceprezesa; pierwszym obrany P. Rey, a drugim P. Villa.

Odebrano w Madrycie wiadomość, że Benedyktyn Mauro Iglesias, który był jednym z oficerów bandy plebana Merino, poniósł w Burgos karę śmierci przez uduszenie stryczkiem. Nie chciał się na śmierć gotować, do czego zachęcał go biskup miejscowy, bo miał nadzieję, że go lud oswobodzi, w czem się zawiodł.

Andaluzya. Przybył do Sewilli Pan Sebastian nowy naczelnik polityczny z rozkazami królewskimi. Zgromadził zaraz generał Velasco dowódców pólkowych, i powiedział im, że gotów jest złożyć naczelne dowództwo. Lecz dawny naczelnik polityczny Escubebo mniemał, iż należy poczekać odpowiedzi na przełożenie miasta posłane do Madrytu. Wtedy Pan Sebastian wychodząc ze zgromadzenia powiedział, że widzi, iż mu nie chcą oddać rządów, a zatem powróci do Madrytu dla uwiadomienia o tem Króla. Jakoż odjechał. Wszakże nie masz wątpliwości, że wiadoma uchwała stanów przeciw Panom Velasco, Escubebo i innym, tudzież adres stanów do Króla względem zmiany ministerium, przytłumią niezgodę, i przywrócą porządek w Andaluzyi.

Murcyą. Część mieszkańców miasta Murcyi, stolicy prowincyi tegoż nazwiska, i osada wojskowa naśladowały przykładu mieszkańców Kartageny, nie chcąc poddać się rozkazom teraźniejszych ministrów. Mianował lud kommissyą, któraby doniosła o tem władzom. Te połączyły się z ludem, i doniosły znowu dowodcy wojskowemu; poczem wojsko liniowe z ludem poszło na rynek konstytucyi, gdzie wśród okrzyków: *Niech żyje konstytucya! niech żyje Król konstytucyjny!* zaprzysięgli wszyscy upadek teraźniejszego ministerium, ułożono potem adres do stanów donoszący im co zaszło, i wysłano gońca do Kartageny z doniesieniem, że Murcyą do związku z Kadyxem, Sewillą, Koriuną i Kartageną przystąpiła.

Nawarra. Generał Cruchay zdał d. 25 grudnia sprawę dowodcy naczelnemu w prowincyi o zupełnem porażeniu 800 fakcyjnistów przez 50 strzelców konnych, z których 20 poległo. Prócz zabitych buntowników, dostało się 50 w niewolę.

T U R C Y A.

Dostrzegacz austriacki pod dniem 14 stycznia z Wiednia, zawiera najnowsze wiadomości z Konstantynopola pod 29 grudnia, drogą nadzwyczajną otrzymane:

Dnia 26 t. m. po południu poseł królewsko-francuzki, Margrabia *Latour Maubourg*, na statku królewskim tu przybył. Dnia następnego otrzymał odwiedzenie korpusu dyplomatycznego. Wczora przez pierwszego tłumacza P. *Jouannin*, i przez pierwszego sekretarza poselstwa P. *Adanson*, kazal donieść Portie o swoim przybyciu. Dzisiaj otrzymał uroczyste odwiedzenie tłumacza Porty i zwyczajne przy tej okoliczności podarki Porty.

Porta otrzymała z Bagdadu wiadomości następujące. Persowie strzymali działania nieprzyjacielskie, i pokoy między dwoma temi państwami może już być uważany jako zawarty. Wiadomość tę przywiozł tatar, który z Bagdadu wyjechał dnia 20 listopada. Wojska perskie, które napadły miejsca blisko tego miasta położone, ze stratą przez Baszę odparte zostały. Obie strony znuzone tą bez celu i długo już trwającą wojną, z radością przyjęły pośrednictwo jednego szejcha, który u Turków owej krajiny bardzo jest poważany, i u szlachy sadego *Mohammeda Ali Mirzy*, wielkorządcy Kermanszach, w wysokim jest poważeniu. Przyszło do skutku przyjaźielskie, nieprzyjaźni usuwające; porozumienie, skutkiem którego obadwy baszowie kurdów na przód ze stanowisk swoich postępować nie mogą. *Abdullah*, basza w Sulimani, a *Mahmud* basza w Koi Sanszak ma zostać. Zaden z nich bez spólnego porozumienia się baszy Bagdadu i wielkorządcy Kermanszach ze swego stanowiska oddalić się, ani złożony być nie może. Persowie obowiązali się ottomańską ziemię natychmiast opuścić, i szkody w niej zrządzone niezwłocznie wynagrodzić. Według późniejszych wiadomości *Mohamed Ali Mirza* zachorował i nie był w stanie skutecznie widzenia się z baszą Bagdadu; co musiał dopełnić przez pierwszego swego ministra. Ta okoliczność, i niezwyčajny pośpiech, z jakim wojska perskie odwrót swój wykonały, nadały niejako pewność pogłosce, że *Xiążę*, który był uważany za początek i dowódcę rozpoczętej z Portą wojny rzeczywiście umarł.

Podług tychże doniesień zaraza, *Cholera morbus*, bardzo się rozszerzyła, a szczególnie w *Szyras* grassuje. Więcej jak 7,000 ludzi, a między temi matka i wielu dzieci z krewnymi i powinowatymi, tudzież sług i niewolników szlachy sadego *Mohameda Ali Mirzy*, w przeciągu dni kilku stali się zdobyczą tej morowej choroby. Mówią także, że P. *Rich*, szanowny rezydent angielski, który dawniej w Bagdadzie przemieszkował, stał się jej ofiarą.

Kurs wileński na assygnaty. od dnia 17 styczniary rubel srebrny, 3 ruble kop. 84½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 72, stary rubli 11, kopiejek 53, imperyal rubli 37 kop. 35.

DODATEK.

Wilno dnia 20 Stycznia 1822 Roku v. s.

N I D E R L A N D Y.

Narozkaz Króla, we wszystkich kościołach mają się odprawić modły publiczne, prosząc o szczęśliwe rozwiązanie Xieżny, małżonce Xiecia następcy tronu, znowu w błogosławionym będącym stanie.

D. 23 grudnia stany przyjęły budżet wydatków większością 63 przeciw 36 a budżet dochodów większością 69 przeciwko 34.

A M E R Y K A P Ó Ł N O C N A.

(z Gaz. Warsz.) *Washington* dnia 3 grudnia.

Dziś w południe prezydent Stanów Zjednoczonych donosił obu zebraniom izbom o otwarciu kongresu. „Ze względu na stan nasz wewnętrzny (mówił prezydent) możemy być zupełnie kontenci. Prawa są skrupulatnie zachowywane. Co się tyczy zewnętrznych stosunków, panuje pokój i zgoda ze wszystkimi krajami, przez ścisłe z obu stron szanowanie praw, jakie się każdemu należą. Względem zaś stosunków naszych handlowych, każdy kraj szedł za właściwą sobie polityką, nie dając przecież powodu do zażalenia się na uchybienie traktatów. „Wchodził dalej prezydent w różne szczegóły, uznał rzeczą potrzebną przedstawić nowo zebranym stanom obraz politycznych stosunków i związków narodu. Mówił, że spór z W. Brytanią o tłumaczenie pierwszego artykułu traktatu gandawskiego względem granic *Kanady*, oddany został pod rozstrzygnięcie Dworu *Petersburskiego*, obranego pośrednikiem, i że odpowiedź jego jeszcze nie nadeszła. Co się tyczy cel i opłat od wychodzących i wchodzących towarów, nie

można było jeszcze zgodzić się z Anglią. Co do *Hiszpanii*, oświadczył prezydent, iż traktat z roku 1819 został po części do skutku przywiedziony, i że Zjednoczone Stany posiadają obie *Florydy*; lecz urzędnicy, którzy od Monarchy swego odebrali polecenie ich oddania, mimo rozkazu, zatrzymali dotąd papiery, świadczące o prawie własności i zwierzchnictwa. Następnie przechodząc prezydent do *Ameryki południowej*, twierdził, że spodziewać się należy, iż rząd hiszpański, powodowany liberalnymi widokami, pozna, co się zgadza z jego interesem i powagą. Co się tyczy *Portugalii*, uznał prezydent za rzecz potrzebną przywrócić dawne poselstwa. Z *Prusami*, *Szwecją*, *Niderlandami*, *Hamburgiem*, *Bremą*, *Lubeką* i *Oldenburgiem* wprowadzony został systemat wzajemności. Ze względu na stan wewnętrzny donosił prezydent, iż zaciągnięta w roku zeszłym pożyczka na 5½ procentu, wynosiła 5 milionów dolarów, z czego jednak zapłacono 3½ milionów dawnego długu. Pomimo upadłego handlu, przychody wynosiły przecież w obu średnich kwartałach 1821 roku milion 172 tysięcy dolarów więcej, jak w roku 1820, a nawet w najkrytyczniejszych okolicznościach przychody potrafią wystarczyć na zwyczajne wydatki do roku 1825. Chwalił na koniec prezydent wzrost rękodzielni, i oznajmił, że budowę wojennych okrętów już ukończono; lecz nie zostaną z warstwu spuszczone, i pod pokryciem zachowane będą.

Wczoraj na miejsce pana *Taylor* obrano pana *Barbour* mówcą izby reprezentantów.

Generał *Jackson* złożył urząd gubernatora *Florydy*.

Wolno drukować F. N. Golański Czł. Kom. Cen. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

O g ł o s z e n i e.

1. Rząd Guberni Litewsko Wileński podaje do wiadomości, iż poymany w powiecie Brastawskim w Gubernii Wileńskiej, niemający paszportu *Iwan Fiedorow Kalcow*, pokazujący się być urodzonym w *Jarostawskiej Gubernii*, *Mołowskiego powiatu*, ze wsi *Jurszyna*, poddanym obywatela *Piotra Hlebow*, gdzie i wrewizyi zapisany, zanieżłożeniem na to żadnych dowodów, z mocy ukazu Rządzącego Senatu, 29 sierpnia 1807 roku, przez rezolucyą tegoż Rządu Gubernińskiego 21 grudnia, przeszłego 1821 roku nastąpi, policzony został za włoceggę, i odesłany w *Wileński garnizonny batalion*, dla pomieszczenia go w wojenną służbę, do której po obrewidowaniu okazał się być zdającym; pomieniony zaś *Iwan Fiedorow Kalcow*, ma la 22, wzrostu dwóch arszynów, i sześciu wierszków, twarzy czystey okragłej, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie i wąsach blond, a na brwiach czarnych, i że właściciel onego włocegi ma prawo przy złożeniu dowodów o należeniu jego do siebie, prosić gdzie należy wydania za niego kwitu, dla zaliczenia za rekruta. Datt w Wilnie styczni 16 dnia 1822 roku.

Sekretarz *Kazimierz Nowicki*

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski massy *JW. Johanny Horainowny* Podkom. *Wileń. Kanoniczki Warszawskiej* w skutek wyroku *Remmiszynego Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego* 2go Departamentu w dniu 4 styczni 1822 roku ad fundum dóbr *Peteszy* w powiecie *Wileńskim* położoney, w komplecie zupełnym zjechawszy, inwentaryą dóbr konkursowi uległych, onych administracyą, oraz wymiar jeometryczny, komportacyą papierów na obu stronach w dniu 1 marca do Kancelaryi Ziemi pttu *Wileńskiego* z persystencyą 4ro tygodniową i termin powtórnego zjazdu w dniu 1 augusta roku teraz. 1822 naznaczył; o jakimym postanowieniu ażeby

wszyscy kredytorowie i pretensorowie byli wczesnie uprzedzenimi, i pod warunkami amissyji w powtórnym terminie do Sądu stawili się, niniejszą awizacyą trzykrotnie zawiadamia.

S. Wileński Ziemiński Sędzia Prezydujący *Exdywizor Aloizy Jasieński*, *Franciszek Kleczkowski Sędzia Z. P. Troc. Exdywiz.* Prezydent *Trocki i Exdyw. Wincenty Elsner*.

List Gończy.

2 1822 januar. 12 JW. *Jana Kollba b. Podkomorzego Ftu Rzeczyckiego* zbiegł człowiek imieniem *Kazimierz*, zabrawszy z sobą znaczną część garderoby. Odzienie miał: surdut swiatło szaraczkowy z kołnierzem czarnym i maytki tegoż koloru, płaszcz bajowy swiatły. Twarzy pociągławey, brunet, oczu matych, wzrostu wysokiego, włosów czarnych, u nog kilka palców odmrożonych z profesyi szewc. ktoby takiego człowieka miał u siebie, uprasza odesłać do *Wileńskiej Policji*

Antoni Złotkowski 14 klasy

2. Expedycya Gazet przy Litewskim Pocztańcie, niemając urzędowego oznajmienia o wychodzić mającym nadal *Pamiętniku Warszawskim* pod redakcyą Panów *Skrodzkiego*, *Skarbka* i *Brodzińskiego*, przymuszona była niektórym prenumeratorom przysyłającym pieniądze na pomieniony pamiętnik zwracać. Gdy teraz ułożyła się z Redakcyą Nowego *Pamiętnika Warszawskiego* ogłasza: iż przyjmuje w Expedycyi gazetney prenumeratę w teyże samey cenie jak w roku zeszłym i poprzedzających, po 8 Rubli srebrem. Przy tym też Expedycya ostrzega: iż przyjmuje prenumeraty tylko na te Gazety i Zurnaly, o których ona ogłasza. Żądania zatym innych Gazet Zurnalów przez nią nie ogłoszonych zostaną bez żadnego skutku.

Sądy Exdywizorskie.

3. Decyzya Sądu działowego na interes

JWW. Rajeckich i W. Bonieckiey; z JWW. Józefem i Alexandrem Hrabami Chodkiewiczami, i wierzycielami JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza przeznaczonego, w komplecie czterech osób Urzędnów Ziem., na dniu 4 januar. 1822 roku na gruncie dobr Turca w Gubernii grodzieńskiej picie Nowogrodzkim położonych ogłoszona.

Sąd działowy po zakomunikowaniu przez JWW. Rajeckich rezolucyi Sądu Głównego Kijowskiego dnia 19 Xbra zeszłego 1821 r. wypadły, wysłuch uszy wniesień imo JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza, 2do Opieki JW. Józefa Hrab. Chodkiewicza, 3 prośby niektórych wierzycieli Litewskich i 4 prośby JWW. Rajeckich, zdecydował; gdy ukazami Rządzącego Senatu, a mianowicie poufotnym w roku zeszłym 1821 dn 1, 7bra zapadłym, Sądowi Głównemu Kijowskiemu, termin dla rozprawy przeznaczyć, i o tym terminie strony w ten interes wchodzący prawnym porządkiem zawiadomienie zostało polecono; co Sąd niniejszy z polecenia Sądu Głównego Kijowskiego skutecznę o terminie w dniu 10 gbra zeszłego 1821 roku przypadającym, wszystkie strony w ten interes wchodzące zawiadomil; lecz kiedy termin takowej rozprawy z dnia tylko 20 do dnia 29 mca gbra utrzymując tok rzeczzonego interesu, następnie dla zasłanych rozpisów Urzędników dzielczo-zjazdowych, i przesłania opinijów dla rozwiązania w departament kijowski, bezczynnie do dnia dzisiejszego spelił; następnie Departament kijowski, lubo rozwiązał rozpisowe zdanie Urzędników zjazdowych, jednakże terminu do stawienia się stron w ten interes wchodzących i kontynuacyi tego dzieła, nieprzeznaczył; dla tego widno: iż Sąd dzielczo-zjazdowy in fundo będący, dostrzegłszy tę niedobitą potrzebę z przepisem Rządzącego Senatu zgodną, przeznaczeniem dogodnego dla stron terminu załatwić jest obowiązany, dostęglży zatem iż o przybyciu w terminie dzisiejszym JWW. Rajeckich, i o okazanej rezolucyi Sądu Głównego Kijowskiego, nie tylko wierzyciele, lecz nawet i W. Boniecka nie wiedzą, i wiedzieć nie mogli; że ciż wierzyciele JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza, prezentując piątą stronę bydl przytomniemu dziełu temu mają po sobie prawo i Ukazy Rządzącego Senatu, który dla zasłanych rozpisów, i zamknięcia dalszych sądowych czynności z miejsca jurysdykcyi oddaluszcy się, jeśliby o poufotnie oznaczonym terminie dla rozprawy zaawizowanymi nie byli, mieliby później powód mówienia, na zachwianie stałości Sądu niniejszego wyroków, że dotąd ani JWW. Hrabowie Chodkiewiczze, ni też wierzyciele do najmniejszej zwłoki w tym interesie nie przyczyniwszy się, nie mogą o zwłokę bydl obwinionemi; jeśli zaś Departament kijowski na żądanie JWW. Rajeckich, z dnia 10 do dnia 20 mca gbra dając onym czas powrotu z Kijowa, i wezwania urzędników termin posunął, toć podobneyże dogodności w niniejszym przyysciu dla wierzycieli nawzajem odmówić niepodobna, tém więcęcy: iż kiedy oni o terminie niniejszym przez nikogo zawiadomionemi nie będąc, wiedzieć nie mogli w jakim czasie stawić się, i na jaki termin wezwać z swej strony urzędnika są obowiązani: mocą więc takowych przyczyn na ordynacyi

Rządzącego Senatu opartych dostrzegłszy nakłonic że i W. Boniecka w tym Sądzie, i w terażniejszym czasie niestawiając się, ile do dopełnienia osobistej komportacyi obowiązanej zostawszy, w późniejszym czasie wymawiały się mogła niewiadomością, o rezolucyi ostatniej Departamentu kijowskiego, i o termininie bez awizacyi naznaczonym, aby na przyszłość, w niczem Sądu niniejszego wyroki załatwianemi bydl nie mogły, termin dla rozprawy niniejszej, w dziele JWW. Rajeckich i W. Bonieckiey z JWW. Hrabami Chodkiewiczami ukazami Rządzącego Senatu przeznaczonym, w dniu 18 terażniejszego miesiąca i roku ostatecznie przeznaczyć; i aby o takowym terminie tak W. Boniecka, jako też i wierzyciele JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza zawiadomionemi bydl mogli, niniejsze postanowienie do Redakcyi Kur. Lit. aby umocowany JW. Alexandr Hrab. Chodkiewicza podał obowiązac; dla czego dalszą czynność tego dzieła, do dnia 18 terażniejszego roku i miesiąca wstrzymać. O zgodności z protokołem sądowym poświadczamy i wolność do druku podania i dozwalamy. Sędzia Jan Zaleski. Podsekretarz Jan Józef z Dobrzański.

Sądy Exdywizorskie.

3 Sąd ławatorsko-exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorów i pretensorów Wincentego Szyrmy asesora Sądu Grodzkiego Sokolskiego dekretem Sądu spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatów w dniu 27 oktobra 1820 r. zapadłym, przeznaczony, w komplecie niżej podpisanych złożonym, na dniu 21 Xbra 1820 r. do majętności Łęgobol w powiecie Sokolskim w Obwodzie Białostockim sytuowanej zebrawszy się jurysdykcyą swoją ufundował; a w dalszej kolei spełniając przepisy dekretu Sądu cywilnego poufotny i ostatni do zjazdu termin na dzień 20 julii 1822 r. przeznaczysz, ażeby w tymże terminie wszyscy kredytorowie i z jakiego bądź względu do funduszów Wincentego Szyrmy w Obwodzie Białostockim znarządzających się pretensorowie z dowodami ich należności wyswieczającemi, a debitorowie dla uzłumoczenia się z stosunków do ich uczynionych w majętności Łęgobolach w Obwodzie Białostockim sytuowanej stawili się, przez niniejszą trzykrotną do gazet Kurjera Litewskiego i Warszawskiego podającą się awizacyą wzywa, ostrzegając że w skutek dekretu Sądu cywilnego należność ei pretensye nieprzychodzących w poufotnym terminie do Sądu niniejszego wierzycieli Wincentego Szyrmy winnemu upadkowi przez zapisanie amasy ulegną, a na debitorach, choćby pod ich niestanność, wyrażone do masy należności na ich wszelkim funduszu przysądzone zostaną. Dat 1820 mca decembra 21 dnia.

Wincenty Lewicki Prezyd. Kazimierz Krzyżanowski Exdyw. Stefan Skirmont Exdyw.

Zgodno z oryginałem świadczą Hieronim Połubiński administrator folwarku Łęgobol.

W e z w a n i e.

2. Konsystorz Rzymsko-Katolicki Wileński ogłasza półroczny termin urodzonemu Onufrenu Doweykowi do stałności w swym Sądzie prze siebie lub prawnie umocowanego plenipotentą dla rozprawy o nieważność małżeńskiego llubu z żoną Anną z Jankowskich Doweykową; po upłynieniu jakowego terminu, sąż sprawa chociażby pod niestanność pozwanego, przy zastępstwie podług praw przysięgi obrońcy, ostatecznie przeprowadzoną i rozszadzoną zostanie.

Asesor Kanonik Wileń X Mateusz Szatynski. Sekretarz Wincenty Stefanowicz.

Obserwacje	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmiana w powiet.
meterslogi- czne.	dnia 18 średnia	27 cal 4,9 lin	+ 0.08 stopni	Poludn. Zachod.	Pochmurno
	dnia 19 średnia	27 — 7.23 —	— 1.41 — —	Niestaty	Pochmurno
	dnia 20 godz. 7	27 — 5.7 —	+ 0.25 — —	Poludn. Zachod.	Pogoda